

3. Opis systemu oceny

Wymagania dotyczące metod oceny możliwych do wykorzystania w rocznej ocenie jakości powietrza zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz.U. Nr 87 poz.798).

Niniejsza bieżąca ocena jakości powietrza jest pierwszym tego typu opracowaniem wykonanym w ramach realizacji przepisów ustawy Prawo Ochrony Środowiska.

W związku z powyższym przyjęto zasadę, że wyniki klasyfikacji stref powinny zostać uzyskane za pomocą wszelkich dostępnych w danej strefie, przewidzianych przepisami metod.

Poniżej zamieszczono listę metod wykorzystanych w trakcie oceny za rok 2002r. uszeregowanych malejąco w stosunku do ich wagi :

- 1) pomiary wysokiej jakości (automatyczne ciągłe)
- 2) codzienne pomiary manualne prowadzone w stałych punktach,
- 3) pomiary manualne prowadzone cyklicznie w stałych punktach,
- 4) pomiary wskaźnikowe (pasywne),
- 5) obliczenia modelem matematycznym Calpuff z preprocesorem Calmet,
- 6) obiektywne metody szacowania, wykorzystujące informacje o emisji zanieczyszczeń

W ocenie bieżącej za 2002 r. wykorzystano zweryfikowane serie pomiarowe ze stanowisk pomiarowych spełniających wymagania, co do ich lokalizacji (nie narażonych na zakłócenia lokalne). Jako podstawową metodę uzupełniającą zastosowano modelowanie matematyczne modelem Calmet-Calpuff.

Końcowym efektem klasyfikacji jest określenie jednej klasy dla strefy ze względu na ochronę zdrowia i jednej ze względu na ochronę roślin.

Podczas wykonywania oceny za 2002r. zastosowano metodykę od szczegółu do ogółu. Wstępnie dokonano klasyfikacji stref dla każdego zanieczyszczenia oddzielnie (oraz oddzielnie na podstawie pomiarów i modelowania). O klasie strefy decydowały informacje o najwyższych stężeniach uzyskane metodą o najwyższej dostępnej „wadze”.

Agregację informacji o stanie czystości powietrza w obrębie strefy przeprowadzono w następujących etapach:

1. Klasyfikacja wg parametrów

Klasyfikację przeprowadzono dla każdego zanieczyszczenia i dla każdego parametru

znajdującego zastosowanie w strefie. Jeśli w strefie znajdowały się obszary wydzielone (uzdrowiska, parki narodowe), dla których obowiązują podwyższone normy, o klasie całej strefy decydowała klasa wydzielonego obszaru.

2. Klasyfikacja wg zanieczyszczeń.

Każdej strefie przypisuje się jedną klasę dla każdego zanieczyszczenia.

(jeżeli dla danego zanieczyszczenia dysponowano więcej niż jednym parametrem o klasie decydował gorszy wynik)

3. Wynikowa klasa odpowiada najmniej korzystnej klasie uzyskanej z klasyfikacji według zanieczyszczeń